

Stretká 100-ročnica

Úvod

Súbor desiatich stretiek vznikol na základe stretnutí, ktoré sme robili v Partizánskom s mladými od 14 rokov ešte pred coronou. Spolu s Robom Flamíkom SDB sme sa snažili ich ladiť v povzbudzujúcom štýle, viac zameranom na osobný rast každého jedného mladého a keďže sme v prostredí, kde nie je viera tradične prežívaná, zúčastňovali sa ich aj mladí, ktorí nie sú veriaci.

Stretká, tak ako sú spísané, som nechcel ladiť príliš metodologicky, skôr majú byť inšpiráciou pre animátora, ktorý si ich potom doladí podľa vlastných potrieb, skupiny či prostredia, v ktorom sa nachádza.

Snažil som sa vybrať témy, ktoré by sedeli so školským, prípadne cirkevným rokom.

Obsahujú štyri časti:

1. Háčik – niečo na zahriatie na úvod. Viac zameraný na to, aby nás vyhodil z hlavy a starostí, ktoré sme si na stretko priniesli.
2. Príklad – čiže niečo zo života (príbeh, skúsenosť) na inšpiráciu.
3. Tvoj pohľad - obsahuje otázky na zamyslenie pre členov stretka.
4. Odnes si - má zas za cieľ vnieť nejakú myšlienku, ktorú si môže účastník stretka odnieť. Môže byť od známej osobnosti, či zo sv. Písma. Prípadne aj niečo iné 😊

Uchopenie stretiek je dnes ešte aktuálnejšie, kedy mnohí mladí sú uzavretí v sebe, často prežívajú strach a úzkosť. Niekedy si skôr myslia o sebe, že sú záťažou pre tých druhých a potrebujú počuť niečo o ich vlastnej vzácnosti. Potrebujú veľkú trpezlivosť z našej strany. A v tom všetkom hľadajú niekoho, kto má čas a energiu ich vypočuť, kráčať s nimi kus cesty a objať.

100 rokov skúseností na Slovensku je vzácnym pokladom, ktorý máme. Napíňa nás vďačnosťou a robí nás viac pokojnejšími a ľudskejšími. Každé jedno stretko je malým zrnkom, ktoré môže priniesť neskutočne veľké ovocie. Vďaka za každého jedného rozsievача!!!

Peter Naňo, SDB

7. Pôstne stretko

Háčik

Hra: SPOLUPRÁCA V TELE

Rozdeľte sa na štvorice.

"OKO" sa díva do miestnosti.

"UCHO/NOHA" majú zaviazané oči

"ÚSTA" sú k miestnosti chrbtom.

"RUKA " je otočená k "UCHO/NOHE"

Potom rozložte po miestnosti 5 predmetov, ktoré má "telo" za úlohu pozbierať.

"OKO" ich vidí, "ÚSTA " hovoria. "UCHO/NOHA " má zaviazané oči (nevidí), stojí na druhej strane miestnosti. RUKA kráča veľa UCHO/NOHY a má ruku na jeho ramene.

Pravidlá:

- OKO nemôže hovoriť, iba ak s pomocou gestikulácie (posunkov) musí vysvetliť ÚSTAM, kde sa nachádzajú jednotlivé predmety.
- ÚSTA sa nemôžu dívať a na základe posunkov OKA popisujú situáciu UCHU/NOHE.
- Keď sa UCHO/NOHA dostane na dosah daných predmetov, RUKA sa musí natiahnuť a zmocniť sa ho. Potom sa pokračuje k ďalšiemu predmetu.
- RUKA nemôže prevziať vedúcu úlohu. Naopak si musí udržať rovnakú pozíciu tela ako UCHO i NOHA, pokiaľ nie je schopná na daný predmet dosiahnuť.¹

Príklad

Snažili ste sa nájsť predmety rozmiestnené po miestnosti. V živote očami vnímame väčšinu skutočností. Očami vnímame, či sa na vás niekto usmeje, či je pekné počasie. Či vám ušiel vlak... ale nevnímame často tie záležitosti duše. Nevnímame to, čo má pre nás Boh pripravené.

Každý sa na záver postavte ku stene a povedzte jedno slovo a potom ďalší a ďalší a budú pokračovať v danej vete bez toho, aby vedeli, čo povedal ten pred nimi. Čo vznikne? Veta bez rozmyslu.

Lebo život nemá len také scenáre, že sa ráno zobudím, naraňajkujem sa a potom zase...

Môžeš sa ráno zobudiť a zistiť, že ti je ťažko. Alebo je ťažko niekomu druhému. A že ty nemáš ten svoj život úplne vo svojej moci. Ale to neznamená, že nemáš vo svojich rukách úplne nič. Niečo áno. Dynamika nepredvídateľnosti.

V živote nie vždy dáva všetko so sebou zmysel. Nie všetko musí byť hneď jasné, zrozumiteľné v živote.

Musí byť všetko jasné?

Kto povedal, že bude všetko jasné.

¹ <https://animator.sk/clanok/spolupraca-v-tele/>

Ani Ježišov život nie je vždy jasný.

Aj ten tvoj...

Tvoj pohľad

Začíname počuť vtáčí spev, ktorý v zime vôbec nebol. Skúste si vychutnať tú chvíľu, keď zapadne slnko. Skúste sa prejsť niekde. Do nejakého lesíka a budete počuť úžasnú melódiu. Čas pôstu je takou melódiou, ktorou nám chce Boh niečo povedať. My to nedokážeme počúvať, lebo máme veľa iných starostí. A teraz by sme vám chceli dať priestor. Vyberte si každý jednu myšlienku. Vylosujte si ju a pozrite si ju v Písme. (animátori pripravujú na papieriky myšlienky zo sv. Písma) Prečítajte si ju. Možno je tam presne niečo dnes pre vás. Ušami môžeme vnímať krásne slovo, ktoré mi chce Boh ponúknuť. A nielen Boh, ale aj nejaký človek. Nieкто, kto mi hovorí niečo pekné, kto ma pochváli. Kto si ma všimne. Možno ste to zažívali počas rôznych akcií s deťmi. Že vás deti pochválili a tešili sa z vás.

Môžete si tú myšlienku prepísať do mobilu... vlastnými slovami.

Možno to je niečo, z čoho môžete žiť. Čo vám Boh chce do života vyjaviť.

Odnes si

„Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci ich je mnoho, tak aj Kristus. Ved' my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. Telo nie je jeden úd, ale mnoho údov. A keby noha povedala: "Nie som ruka, nepatrím k telu," tým ešte neprestáva patriť k telu. A keby povedalo ucho: "Nie som oko, nepatrím k telu," tým ešte neprestáva patriť k telu. Keby bolo celé telo okom, kde by bol sluch? A keby bolo celé sluchom, kde by bol čuch? Ale Boh rozložil údy, každý jeden z nich, v tele, ako chcel. Keby boli všetky jedným údom, kde by bolo telo? No takto je mnoho údov, ale iba jedno telo. A oko nemôže povedať ruke: "Nepotrebujem ťa!" ani hlava nohám: "Nepotrebujem vás!" Ba čo viac, údy tela, ktoré sa zdajú slabšie, sú nevyhnutne potrebné. A údy tela ktoré pokladáme za menej ušľachtilé, zaodievame s väčšou úctou a naše nečestné údy majú tým väčšiu česť, kým naše čestné nič také nepotrebujú. Boh telo vyvážil tak, že slabšiemu údu dal väčšiu česť; aby nebola v tele roztržka, ale aby sa údy rovnako starali jeden o druhý.

Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy, a ak vychvaľujú jeden úd, radujú sa s ním všetky údy. Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy.“ *1 Kor 12, 12-27*